

- b) Czy dla celów pytania trzeciego lit. a) powyżej właściwe jest ustalenie, czy przekazanie osoby, której dotyczy wniosek, naruszyło istotę jej praw podstawowych wynikających z art. 6 konwencji lub art. 47 i art. 48 ust. 2 karty, a jeśli tak, to czy okoliczność, że postępowanie, które doprowadziło do wydania kolejnego wyroku skazującego i zarządzenia wykonania, zostało przeprowadzone in absentia i że w przypadku przekazania osoby, której dotyczy wniosek, nie będzie przysługiwać jej prawo do ponownego rozpoznania sprawy ani do odwołania, wystarczy, aby wykonujący organ sądowy mógł stwierdzić, że przekazanie naruszyło istotę tych praw?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia)
w dniu 20 sierpnia 2021 r. – PH/Minister for Justice and Equality**

(Sprawa C-515/21)

(2022/C 119/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: PH

Druga strona postępowania: Minister for Justice and Equality

Pytania prejudycjalne

- 1) 1. Czy w sytuacji, gdy o przekazanie osoby, której dotyczy wniosek, wnosi się w celu odbycia przez nią kary pozbawienia wolności, której wykonanie zostało zawieszona ab initio, lecz zostało następnie zarządzone w wyniku późniejszego skazania tej osoby za popełnienie kolejnego przestępstwa, w okolicznościach gdy to zarządzenie wykonania miało charakter bezwzględnie obowiązujący ze względu na to skazanie, postępowanie, które doprowadziło do wydania kolejnego wyroku skazującego, lub postępowanie prowadzące do wydania zarządzenia wykonania stanowią część „rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie” w rozumieniu art. 4a ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW (¹)?
- 2) Czy w okolicznościach przedstawionych w pytaniu pierwszym powyżej wykonujący organ sądowy jest uprawniony lub zobowiązany do zbadania, czy postępowanie, które doprowadziło do wydania kolejnego wyroku skazującego, lub postępowanie prowadzące do wydania zarządzenia wykonania, przeprowadzone pod nieobecność osoby, której dotyczy wniosek, zostały przeprowadzone zgodnie z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności czy nieobecność osoby, której dotyczy wniosek, podczas tych postępowań stanowiła naruszenie prawa do obrony lub jej prawa do rzetelnego procesu sądowego?
- 3) a) W okolicznościach określonych w pytaniu pierwszym powyżej, jeżeli wykonujący organ sądowy jest przekonany, że postępowania, które doprowadziły do wydania kolejnego wyroku skazującego i zarządzenia wykonania, nie zostały przeprowadzone zgodnie z art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności że nieobecność osoby, której dotyczy wniosek, stanowiła naruszenie prawa do obrony lub jej prawa do rzetelnego procesu sądowego, czy wykonujący organ sądowy jest uprawniony lub zobowiązany do a) odmowy przekazania osoby, której dotyczy wniosek, na tej podstawie, że takie przekazanie byłoby sprzeczne z art. 6 konwencji lub art. 47 i art. 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej lub b) zażądania od wydającego organu sądowego, jako warunku przekazania, gwarancji, że osoba, której dotyczy wniosek, po jej przekazaniu będzie miała prawo do ponownego rozpoznania jej sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach będzie mogła uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy co do istoty, w tym z uwzględnieniem nowych dowodów, oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia, w odniesieniu do wyroku skazującego prowadzącego do wydania zarządzenia wykonania?

- b) Czy dla celów pytania trzeciego lit. a) powyżej właściwe jest ustalenie, czy przekazanie osoby, której dotyczy wnioszek, naruszyłyby istotę jej praw podstawowych wynikających z art. 6 konwencji lub art. 47 i art. 48 ust. 2 karty, a jeśli tak, to czy okoliczność, że postępowania, które doprowadziły do wydania kolejnego wyroku skazującego i zarządzenia wykonania, zostały przeprowadzone in absentia i że w przypadku przekazania osoby, której dotyczy wnioszek, nie będzie przysługiwać jej prawo do ponownego rozpoznania sprawy ani do odwołania, wystarczy, aby wykonujący organ sądowy mógł stwierdzić, że przekazanie naruszyłyby istotę tych praw?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 r. w sprawie T-699/19, FT i in./Komisja, wniesione w dniu 20 sierpnia 2021 r. przez FT i in.

(Sprawa C-518/21 P)

(2022/C 119/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: FT, FU, FV, FY, FZ, GA, GB, GC, GD, GG, GE, GF, GH, GI, GJ, GK, GL, GM, GN, GO, GP, GQ, GR, GS, GT, GU (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2022 r., Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył wnoszących odwołanie ich własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 25 listopada 2021 r. – A/Finanzamt X

(Sprawa C-713/21)

(2022/C 119/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.

Strona przeciwna: Finanzamt X

Pytania prejudycjalne

W przedmiocie znaczenia art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE (¹) w świetle wykładni nadanej mu w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 10 listopada 2016 r. Baštová (²):